# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 45433**

гр. София, 18.11.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 5 състав,** в публично заседание на 12.11.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Владимир Николов**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12686** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.
Образувано е по жалба на О. Д. Б., гражданин на Р. Т., роден на 01. 07. 2004 г., чрез адв. Т., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република Б. на КДЛ, съветник, консул в Генералното консулство на Република Б. в И. - Т., по заявление № I., подадено на 06. 08. 2026 г.
В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че оспорения отказ е немотивиран, като не са ясни причините, поради които е отказано издаването на виза. Не са спазени изискванията за форма на акта, както и че същият не е съобразен с представените доказателства. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира се присъждане на разноски по делото, съобразно представен списък.
Ответникът - КДЛ, съветник, консул в Генералното консулство на Република Б. в И. - Т., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна, тъй като органа бил обвързан с отрицателното становище на ДАНС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Жалбоподателят О. Д. Б., гражданин на Р. Т., роден на 01. 07. 2004 г., е подал на 06. 08. 2026 г. искане в Генералното консулство на Република Б. в И., за получаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б.. Като цел на пътуването е посочено – предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 3Зк от ЗЧРБ.
На 21. 09. 2026 г. Б. получил отказ за издаване на виза по образец, като в основанието за отказа е

посочено – чл. 10, ал. 1, т. 17, т. 23 и т. 24 от ЗЧРБ, като е посочена и допълнителна забележка – „Цялостният анализ на представените документи и направените от апликанта изявления дава основание да се постави под съмнение автентичността на приложените документи за издаване на виза и последващо пребиваване на база декларирани неверни обстоятелства и данни пред компетентните държавни органи, при формално изпълнение на изискванията на действащата нормативна уредба, с вероятна последваща цел безпрепятствено и безконтролно пътуване, установяване и пребиваване в страни от ЕС“.
С жалба от 05. 17. 2026 г. по описа на АССГ, жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза пред съда.
При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:
Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима. С оглед допустимостта на жалбата е налице изрично посочване в същата, че е налице нарушение на чл. 8 от ЕКПЧ, като е налице несъразмерна намеса в личния живот.
Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Жалбоподателят О. Д. Б., гражданин на Р. Т., роден на 01. 07. 2004 г. е кандидатствал за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б..
Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република Б. в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.
Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от А. З., определен за консулско длъжностно лице, на основание Заповед № 51 / 03. 08. 2026 г. /стр. 25/ на генералния консул на Република Б. в Т., поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.
Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма,  не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б..
Жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в РБ, вид D”, поради предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 3Зк от ЗЧРБ.
Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит, на основание т. 23, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни,  а на основание т. 24 от същия член, когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.
В конкретни случай, е постановен отказ по искането за издаване на виза на чужденеца, тъй като са поставени под съмнение автентичността на приложените документи за издаване на виза и последващо пребиваване на база декларирани неверни обстоятелства, като представената информация е с последваща цел безпрепятствено и безконтролно пътуване, установяване и пребиваване в страни от ЕС.

Съдът намира, тези изводи на административния орган за неправилни и незаконосъобразни.
Съгласно чл.30, ал.3 от НУРИВОВР, консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република Б. и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".
Във връзка с извършената съгласувателна процедура, по делото е представено писмо от зам. председателя на ДАНС, оформено в отделен том с класифицирана информация, в което е посочено, че в приложената обосновка за наемане на чуждия гражданин не е посочена обосновка за това, както и не е мотивиран отказ за наемане на български гражданин, с което не е спазено изискването на чл. 33к, ал. 5, т. 4а и т. 4б от ЗЧРБ. Освен това е установено, че посочения работодател „БГ Риъл Истейт Кънстръкшън“ ЕООД няма назначени на трудов договор лица, не извършва дейност, няма производствен процес и няма декларирани приходи от търговска дейност, както и няма придобита или наета недвижима собственост. Цялостния анализ на постъпилите данни дава основание да се постави под въпрос автентичността на приложените документи.
Съдът намира така изложените доводи от ДАНС и на които се е позовал административния орган, за напълно погрешни и същите не намират опора в закона.
В случая не става ясно какви съмнения има относно целта на чужденеца, доколкото същата е ясно посочена – разрешен достъп до пазара на труда, като няма никакви изложени мотиви относно истинността на изложените от чужденеца изявления.
Съгласно чл. 33к, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република Б., което се заменя с разрешението тип "Синя карта на ЕС".
По делото е представено (стр. 65) писмо рег. № 536400-70822 / 26. 08. 2026 г. на Дирекция „Миграция“ до „БГ Риъл Истейт Кънстръкшън“ ЕООД, с което се уведомява дружеството, че жалбоподателят, имат предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 33к от ЗЧРБ за срок от пет години, като следва да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на вида тип Д.
В тази връзка по делото е представена декларация за осигурен адрес на пребиваване на чужденеца, договор за наем, както и медицински застраховки.
Съдът намира за неоснователни доводите, че нямало обосновка за наемането на чужденеца, както и дали имало подходящи български граждани, тъй като тези обстоятелства не подлежат на установяване от страна на ДАНС.
Съгласно чл. 11, ал. 1, т.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда, когато не са спазени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от закона.
Видно е, че преценката дали са спазени предпоставките за достъп до пазара на труда и дали дружеството има качеството на работодател се прави от Агенцията по заетостта и след като същите са предоставили достъп до пазара на труда, от страна на ДАНС е извършена недопустима намеса в производство, в което нямат необходимите правомощия.
Съгласно чл. 21, т. 7 от Регламент (ЕО) №810/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009г.за създаване на Визов кодекс на Общността разглеждането на заявлението се

основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и надеждността на направените от кандидата декларации, като съгласно чл. 21, т. 8 при разглеждането на дадено заявление консулствата могат в надлежно обосновани случаи да поканят кандидата на интервю и да поискат допълнителни документи.
В конкретния случай, въпреки че от жалбоподателят са представени всички изискуеми документи същите не са обсъдени по същество, а са изведени необосновани изводи без такава допълнителна проверка да е извършена, в случай, че е имало съмнение относно заявената цел.
В същото време изложените мотиви, че се поставя под съмнение автентичността на представените документи, без да се посочва кои точно или в какво се състои това съмнение или без да се обоснове по някакъв начин липсата на автентичност, съществено нарушават правото на защита на лицето, както и възможността да изложи своите съображения по тези основания.
Доводите за последващо безпрепятствено и безконтролно пътуване в страни от ЕС са неоснователни, доколкото към жалбата е приложено разрешение за пребиваване на жалбоподателя в Г., поради което същият вече има право на пребиваване и пътуване в страни от ЕС.
Съдът намира за неоснователни и доводите, че дружеството работодател не развивало дейност.
Видно от представения в хода на делото счетоводен баланс на „БГ Риъл Истейт Кънстръкшън“ ЕООД дружеството притежава дълготрайни материални активи, като е отчело и печалба през текущата година. В тази връзка са представени нотариален акт за учредяване право на строеж, удостоверение за въвеждане в експлоатация и други, от които е видно, че дружеството управлява недвижими имоти, противно на изложеното в становището на ДАНС.
По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и разпоредбите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.
При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски, но са налице доказателства единствено за заплатена държавна такса. В тази връзка следва да се отбележи, че се претендира държавна такса в размер на 25, 56 евро, но такъв е размера на таксата за юридически лица. Физическите лица внасят проста такса в размер на 5, 11 евро, поради което следва да се осъди ответника да заплатани направените разноски в този размер. По делото е представена също така фактура и платежно нареждане за плащане към адвокат, но същите не доказват направени разноски от страна на жалбоподателя. Видно е, че фактурата е издадена на „БГ Риъл Истейт Кънстръкшън“ ЕООД и като основание е посочено предоставяне на правни услуги. Страна по делото е физическо лице, а не дружеството, като е възможно тази фактура да касае отделни отношения между това дружество и адвокатското такова, след като няма никакви данни, че плащането касае именно настоящото дело. Действително няма пречка едно задължение да бъде заплатено от трето лице, но следва изрично да се посочи, че това е плащане за чужда сметка. В същото време, дружеството има право да включи фактурата в своите счетоводни записвания и да отчете разход, както и да приспадне начисленото ДДС, поради което не може да се приеме, че това плащане е извършено от и за сметка на жалбоподателя физическо лице. Доколкото няма данни за заплатено от нетова страна адвокатско възнаграждение, липсва и договор за правна помощ, а е налице само пълномощно, адвокатско възнаграждение не следва да

се присъжда.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата О. Д. Б., гражданин на Р. Т., роден на 01. 07. 2004 г., отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република Б. на КДЛ, съветник, консул в Генералното консулство на Република Б. в И. - Т., по заявление № I., подадено на 06. 08. 2026 г.
ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република Б. да заплати на О. Д. Б., гражданин на Р. Т., роден на 01. 07. 2004 г. направените по делото разноски в размер на 5,11 евро (пет евро и единадесет евроцента).
ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице в Генералното консулство на Република Б. в И. - Т., за ново произнасяне по заявлението за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: